

Přeji si, aby se všem Jihočechům dobře žilo

JIHOČESKÝ HEJTMAN JAN ZAHRADNÍK (ODS) ŘEKL PRÁVU:

* Letošní rok je už třetím v současném volebním období. Plní se vaše představy a předsevzetí, které jste si dal, když jste už podruhé zaujal post jihočeského hejtmána?

Myslím, že ano, a to nejen osobní. Jsem rád, že se naplňují mé představy o plodném a spolehlivém fungování krajské koalice, která po volbách v roce 2004 vznikla. Koalice má dostatečnou sílu, aby prosazovala své reálné záměry, které jsou myšleny poctivě ku prospěchu Jihočeského kraje. Musím v této souvislosti ale také podotknout, že i když v jihočeském zastupitelstvu působí silná, poměrně jasně definovaná opozice, zůstává politická kultura na vysoké úrovni. Přestože se na základních věcech ne vždy shodneme, existuje proces vzájemného poskytování informací, což dokazuje i korektní projednávání letošního rozpočtu těsně před Vánocemi, a jsem přesvědčen, že velká část rozpočtových ustanovení je opozicí vnímána jako přijatelná, což dokázalo i samotné hlasování, kdy nikdo ze zastupitelů nebyl proti. Kraji se daří dobře i ekonomicky. Neupadá do ztrát ani hospodářských problémů, a i když jsme rozpočet schválili se schodkem, máme pro něj krytí z ušetřených prostředků minulého roku a úvěrem, který však vychází z reálných předpokladů, že jej bez problémů za pět let kraj splatí. Podstatné je, že je určen na opravu zhruba pětiny silnic v kraji, a tím významně zlepší infrastruktura pro rozvoj jižních Čech. Dobře pokračuje i transformace jihočeských nemocnic, a věřím, že všechny budou fungovat stejně dobře jako ta českobudějovická, které se daří jak po odborné, tak ekonomické stránce.

* Jakou událost považujete za uplynulých dvanáct měsíců pro jižních Čechy za nejvýznamnější?

Pokud hovoříme o události, pak to byla návštěva prezidenta republiky Václava Klause. Na první pohled se může zdát, že jde o událost ryze společenského významu, ale rozhodně tomu tak není a je třeba ji vnímat i jako významnou událost politickou. Šlo už o druhou jeho návštěvu ve funkci prezidenta na jihu Čech a je to vždy výrazné posílení krajské identity a jihočeského kraje jako územněsamosprávného celku. Pan prezident má obrovské znalosti a informace o ekonomické problematice, ale i občanské, a každé setkání s ním je proto pro představitele i obyvatele kraje přínosné.

* Některým místům kraje se ani loni nevyhnula velká voda. Podařilo se pokročit na nejohroženějších lokalitách vpřed s protipovodňovými opatřeními?

Opatření menšího charakteru proti velké vodě se dělají ve spolupráci s obcemi už od roku 2002. Využíváme grantových schémat a celkem se již do ochrany před velkou vodou investovalo kolem třiceti miliónů korun. Samozřejmě v nich budeme pokračovat, ale půjde o akce především lokálního významu. Komplexní opatření například na řece Lužnici pod rybníkem Rožmberk jsou sice věcí státu, ale cítíme povinnost se na nich podílet. Proto počítá letošní rozpočet na takové akce s částkou 50 miliónů korun. Část těchto peněz je určena, jak jsem se zmínil, na granty pro akce menšího charakteru a část na opatření, s nimiž přichází stát prostřednictvím Povodí Vltavy.

* Nebylo vám trochu smutno, když se hejtmán středočeského kraje Petr Bendl účastnil na stříhání pásky dalších 40 kilometrů dálnice mezi středními a východními Čechami.

Samozřejmě že bych byl rád, kdyby se taková událost konečně udála na významné části trasy D 3. Přesto bych kolegům hejtmánům v obou krajích rád poblahopřál. Je třeba připomenout, že takových úseků bylo více. Bohužel, a to připouštím, když se podívám na mapu a vidím, že rychlostní komunikace vedou na západ, severovýchod, ale na jih žádná, smutno mi trochu je. Jižní Čechy jsou v tomto směru zanedbávány a stát má vůči Jihočeskému kraji výrazný dluh. Připomínám, že Jihočeši se podílejí na vytváření hrubého národního produktu, lidé odvádějí daně, umějí se o sebe postarat, což dokazuje nízká míra nezaměstnanosti, a proto by všechny tyto atributy neměly být ani na okamžik důvodem k tomu, aby se řeklo - oni tu dálnici vlastně ani nepotřebují, oni se dokážou o sebe dobře postarat sami. Jako již mnohokrát opakují: Dálnici D 3 potřebujeme, a to nejen pro spojení s Prahou, ale i jako významné propojení ČR na jižní část evropského kontinentu. Pro jihočeské politiky to proto musí být vždy úkol číslo jedna.

* Věříte, že rok 2007 bude pro výstavbu dálnice D 3 zlomový?

Myslím, že ano. Vláda hodlá stavět úsek mezi Tábořem a Bošilem v délce asi třiceti kilometrů formou veřejně-soukromého partnerství (PPP). Během poslední doby, kdy resort vede Aleš Řebíček, začínám věřit, že to s podporou zmíněného veřejně-soukromého financování D 3 myslí vážně. Je už poradce pro výběr strategického partnera. Z toho pak celkově vyplývá, že je reálné, aby se v roce 2007 povedlo strategického partnera vybrat a o

rok později se stavební práce rozjely naplno. Jsem přesvědčen, že soukromý investor si s řadou věcí včetně urychlení stavby bude vědět rady lépe než stát a jeho organizace.

* Na rozdíl od dálnice může být kraj ale spokojen s rekonstrukcí silnic I. a II. třídy, které vlastní a jejichž stav se začíná měnit k lepšímu.

To je pravda. Už v roce 2006 se rozběhl projekt, kterému říkáme P1 a soustřeďuje se na obnovu silnic II. a III. třídy. Je východiskem, jak dát do pořádku zanedbané silnice pomocí úvěru od Evropské investiční banky. Suma, kterou si kraj půjčí, bude bezmála jedna miliarda korun. K této sumě přidáme miliardu z vlastních prostředků, kde nám snad pomohou strukturální fondy Evropské unie. Pomocí těchto peněz chceme obnovit kolem tisíce kilometrů krajských komunikací, což je asi pětina jejich celkové délky. Víím, že některé silnice, které jsme od státu převzali, jsou doslova v zoufalém stavu, a proto chceme poprosit obyvatele kraje, aby měli trpělivost, než se právě na jejich silnice s rekonstrukcí dostane. Důležité je, že náš projekt se nesoustřeďuje jen na jednu část kraje, ale spravedlivě zahrnuje všechny okresy.

* Spokojeni můžete být zřejmě i s posunem jednání o částečném využití boletického vojenského prostoru pro rozvoj cestovního ruchu na Šumavě?

To je asi jedna z dalších významných událostí přispívající k úspěšnému rozvoji kraje. Za klíčovou považuji Deklaraci o civilním využití vojenského prostoru Boletice, kterou se podařilo podepsat na přelomu jara a léta společně s ministry obrany, životního prostředí a pro místní rozvoj. Říká se v ní, že všichni máme zájem na tom, aby část vojenského prostoru, konkrétně v oblasti Špičáku, mohla být využívána pro civilní účely a byla převedena pro civilní správu. Doufám, že deklarace brzy vyústí v zákon, který parlament schválí. Kraj pro to udělá maximum.

* V minulých letech, vždy, když jste bilancoval předcházející rok, jste si posteskl, že vám přes daná předsevzetí zbylo jen velmi málo času na rodinu, zejména vnučky. Podařilo se vám loni tento osobní dluh trochu napravit?

Doufám, že ano. Byli jsme na Šumavě společně týden na lyžích. Měl jsem pocit moc důležitého instruktora, a o to víc mě těšilo, když se menší z vnuček, čtyřletá Karolínka během krátké doby naučila na malých lyžích znamenitě pohybovat. Našla v sobě základní znalost potřebnou pro lyžaře, jak správně zatáčet, zjistila, že ji lyže poslouchají a může je kontrolovat vlastní silou. V létě jsem pak s nimi prožil krásné chvíle na chatě, kam tradičně jezdíme. Dokonce se mi daří, že najdu čas a společně s manželkou za nimi občas do středních Čech zajedeme, třeba jen na jeden den.

* Jak jste pokročil ve znalostech němčiny, do níž jste se zhruba před rokem pustil?

Vlastně to byla zpočátku jen zábava na trénování mozku. Nyní však už se cílevědomě učím. Dělán domácí úkoly a docela se vždy na hodinu těším a myslím, že jsem udělal určité pokroky. Když jsem byl před Vánocemi v Linci na předávání Betlémského světla, odvážil jsem se pozdravit hornorakouské přátele bez pomoci tlumočnicka. Stále si ale hledám i čas na nějaký pohyb. Každé ráno se ze životazáchovných důvodů snažím o alespoň chvilkovou fyzickou aktivitu. Vybral jsem si krátkou běžeckou trasu nedaleko místa, kde bydlím, ale raději délku trasy říkat nebudu, neboť je skoro směšná. Přesto jsem rád, že jsem i letos dokázal doběhnout do cíle jedné z tras Béhu Terryho Foxe ve Strakonících, i když v posledním stoupání jsem musel chvíli přejít do chůze.

* Co přejete Jihočechům do nového roku?

Zaprve bych jim chtěl poděkovat za jejich pracovitost a přičinlivost, jak se starají o své obce a své rodiny a přispívají k rozvoji kraje. Myslím, že to je vidět, a potvrzují mi to kolegové i přátelé, kteří na jih Čech přijíždějí. **Přeji** jim, aby se jim i nadále dařilo najít v sobě onu spontánní přirozenou lidskou občanskou vůli v tom pokračovat s určitou mírou skromnosti, která je pro Jihočechy charakteristická. Osobně si myslím, že by nebylo na místě přát si věci, o něž se sami můžeme vlastní snahou přičinit. Spíš bych chtěl popřát to, co někdy v rukou božích zůstává, a to je tedy zdraví, osobní spokojenost, rodinné štěstí, a aby se všem Jihočechům v jejich kraji dobře **žilo**.